

Herweijer Post

Uitgave van de Stichting Familie Herweijer

December 2004

(Bron: www.orteliusmaps.com)

In dit Nummer:

*Beroemde cartograaf Abraham Ortelius blijkt zoon van Anna Herwayers
Per motor van Java naar Holland
In Memoriam Hendrik Arend (Henk) Herweijer*

Tc

Pagina	2	Van de voorzitter
	3	Van de redactie
	3	De financiën
	4	Excursie naar Den Haag
	6	Van Java naar Holland
	9	Familieberichten
	10	Van de commissie Archief
	11	Deelnemer Parijs - Dakar rally

DE STICHTING FAMILIE HERWEIJER

De Stichting is opgericht op 18 oktober 1990 en heeft als doel: het bevorderen van de kennis van onze familieverbanden en het kweken van belangstelling voor de historie van onze familie. Dit doel tracht het bestuur te bereiken door genealogisch onderzoek, uitgeven van publicaties, archiveren van familiedocumenten en het beleggen van bijeenkomsten.

Lid van het bestuur kan zijn, hij of zij:

- die een Herweijer is
- of gehuwd is met een Herweijer
- of van wie de moeder of vader een Herweijer is.

Het adres van de stichting is:

Stichting Familie Herweijer
p.a. mw. W.A. Vogelaar-Herweijer
Oud-Beijerlandseweg 12
3261 KT OUD-BEIJERLAND
tel. 0186-617760
e-mail: w.vogelaar@12move.nl
bankrekening 35.43.29.634

<u>De huidige bestuursleden zijn:</u>	<u>Woonplaats</u>	<u>Functie</u>	<u>Pag. in het boek:</u>
Ad Herweijer	Dordrecht	voorzitter	364
Riekje Bernds-Herweijer	Bemmel	vicevoorzitter	638
Willie Vogelaar-Herweijer	Oud-Beijerland	secretaris	659
Schil Herweijer	Strijen	penningmeester	769
Arie Herweijer	Maasdam	lid	660
Henk Herweijer	Strijensas	lid	878
Ineke Herweijer-Hondelink	Moordrecht	lid	593
Rietje Herweijer-Smolders	Voorburg	lid	567
Arie Pieter van den Hoek	Heinenoord	lid	725

Van de voorzitter

Lectori salutem,

Het zal weinigen uwer ontgaan zijn dat onlangs een nieuwe bijbelvertaling is verschenen. Aangespoord door de wens om het boek voor meer mensen toegankelijk te maken werden uitvoering en taalgebruik beduidend aangepast en gemoderniseerd. 'Kort door de bocht' zou je de nieuwe vertaling dus vooral een poging tot kwalitatieve verbetering van een klassiek naslagwerk kunnen noemen.

Herweijers hebben hun eigen 'bijbel', een genealogisch georiënteerd historisch werk, dat inmiddels al drie edities kent. De oorspronkelijke, vijfdelige versie 'De vruchtbare dorre boom' (1983) had een te kleine oplage (enkele stuks) om een rol te kunnen spelen als bindend element in een familie waarvan op dat moment zo'n 450 levende leden bekend waren.

Die eerste editie werd in 1985 en 2000 gevolgd door de versies die inmiddels de boekenplank van de meeste Herweijers sieren: 'Vijfhonderd Jaren Herweijer', resp. 'Zevenhonderd Jaren Herweijer'.

Anders dan bij de bijbel zijn dit niet slechts kwalitatieve, maar vooral kwantitatieve verbeteringen van het oorspronkelijke werk.

Het is een naslagwerk: weinigen zullen het van pagina 1 tot 944 geheel hebben doorgelezen. Zo kan het een enkeling zijn ontgaan dat op pag. 197 sprake is van een avontuurlijk familielid dat in 1932 een reis per motorfiets maakte van va naar Nederland. Een gewaagde onderneming, vooral met het oog op de tijd waarin deze prestatie geleverd werd! Het blijkt dat er van de reis een uitvoerig dagboek is bijgehouden en wij zijn blij dat we in dit nummer van de 'Herweijer Post' een stukje daarvan kunnen opnemen. Daarnaast treft u weer diverse andere familiewetenswaardigheden aan, o.a. een verslag van de bijzonder geslaagde excursie naar Den Haag op 18 september jl.

De 'vondst' van het reisverslag toont weer eens de noodzaak om oude familiedocumenten te bewaren en zo mogelijk ter beschikking te stellen van onze Stichting. Te vaak verdwijnen dergelijke historisch interessante documenten als familieleden overlijden en ik wil hierbij nogmaals benadrukken hoe belangrijk het voor de geschiedschrijving van de familie is dat deze stukken (evenals huwelijksaankondigingen, geboortekaartjes, etc.) in het Herweijer-archief bewaard worden.

Ik wens u allen een voorspoedig en vooral gezond nieuw jaar toe.

Ad Herweijer, (pag. 364)

Van de redactie

In het voorjaar van 2000 werd ik door Willie Vogelaar-Herweijer benaderd met de vraag of ik interesse had tting te nemen in een bestuurscommissie die de organisatie van de beoogde reünie op zich zou gaan nemen. Aangezien ik enige bestuurlijke- en organisatorische ervaring bij andere verenigingen had opgedaan, leek het mij een uitdaging om deze reünie samen met de andere commissieleden te gaan organiseren. Ik durf met trots terug te kijken op een geslaagde dag, die 9^e september 2000.

Nadien heb ik zitting genomen in het bestuur van onze stichting, waarbij ik met plezier medeorganisator van de excursies en samensteller van de Herweijer-Post geweest ben.

Aangezien Tanja en ik een nieuwe uitdaging hebben gevonden in een toekomstige verbouwing van een boerderij te Zuid-Beijerland heb ik mijn bestuurlijke taken opgezegd, maar zal nog wel betrokken blijven bij de redactie van dit blad.

Rest mij slechts u veel leesgenot toe te wensen,

Arie B. Herweijer, pag. 660

De financiën

Het is voor een penningmeester plezierig werken als de financiering van een Stichting als die van Familie Herweijer goed gaat. Er zijn investeringen gedaan om het archief op te zetten, zodat alle ingeleverde documenten, goederen, etc. een goede plek krijgen om ze duurzaam en geordend te bewaren, zodat het gemakkelijk is terug te zoeken en te bekijken.

We mogen ons nog steeds verheugen op een toenemend aantal donateurs.

De kosten van het onderzoek in België zijn nihil geweest daar er op het ogenblik geen activiteiten zijn in dit onderzoek.

We mogen ons verheugen in een aantal sponsors die bepaalde kosten voor hun rekening nemen. Dank hiervoor!

Schil Herweijer, pag. 769

Balans per 31 december 2003:

Activa		Eigen vermogen	
Banktegoed	€ 6.954,77	Kapitaal	€ 6.717,18
Vorderingen	€ 279,85	Overige reserves	€ 261,04
		Overige schulden	€ 256,40
Totaal	€ 7.234,62	Totaal	€ 7.234,62

Excursie naar Den Haag:

Nederland in miniatuur; daar startte de excursiedag in Den Haag.

Madurodam dus.

De zon deed zijn best, bijna 40 Herweijers (en enkele wel heel vroege toeristen) liepen zich te verwonderen tussen oude en nieuwe architectuur en hun bewoners.

Ook voor degenen onder ons, die al vaker hier geweest waren bleken de nieuwe aanwinsten verrassend.

De vogels die de stad bezochten zorgden voor een grappig effect: ze leken wel reuzen!

Ontvangst met koffie en wat lekkers, prima verzorgd en duidelijk aangegeven. Een goede gelegenheid om elkaar wat te leren kennen of bij te praten met oude bekenden.

Met de comfortabele bus en bekwame chauffeur startte deel 1 van de tour door Den Haag. De toelichting van Ineke Herweijer, pag. 593 (op afstand gesteund door Arie-Pieter v.d. Hoek, pag. 725) was helder en interessant door de afwisseling van anekdotes, historische en actuele feiten.

In Scheveningen leek het nog volop hoogseizoen.

De soep en broodjes gingen er, begeleid door een strakke beat van de dj's, goed in. Het lukte niet om je te vervelen. Tientallen vliegers in fantastische kleuren, surfers, zee en zand en prima eten met gezellige mensen.

Daarna weer verder met de excursie, behalve veel bekende Haagse bijzondere gebouwen, reden we ook langs huizen en bedrijven waar Herweijers gewoond en gewerkt hadden.

Bijzondere break in de tour was de bezichtiging van de Grote of St. Jacobskerk in hartje centrum. Speciaal voor onze familie opengesteld!

Worden jullie daar ook altijd een beetje stil van, als je ziet met hoeveel aandacht en vakmanschap bijvoorbeeld zo'n gebrandschilderd raam ontstaan is?

Alle deelnemers van deze dag werden op de foto gezet bij de Herweijerhoeve in het Zuiderpark (zie foto)

.Deze naam verwijst naar de oprichter van de school en kindertuinen in Den Haag door Evert Jacob Herweijer. In zijn werk in het onderwijs in de stad merkte hij dat veel kinderen vervreemd waren geraakt van de natuur; hij wilde daar daadwerkelijk iets tegen doen. De kinderen leerden hoe ze zelf in hun eigen tuintje aan de slag konden en mochten de opbrengst mee naar huis nemen.

Als afsluiting van de dag dronken we een borrel in het bedrijf van Cees en Ineke: Autobedrijf Le Velo in de Binckhorst. Ook hier alles mooi verzorgd en heel gastvrij. Cees gaf ons een presentatie over het familiebedrijf door de jaren heen en gunde ons een kijkje in de keuken voor wat betreft er zoal komt kijken bij het runnen van zo'n bedrijf.

Kortom, wij sluiten ons aan bij de zeer positieve geluiden, die in de groep te horen waren over een echt geslaagde dag. Met veel dank aan de organisatoren!

Er werd al wat gebrainstormd over de volgende keer... misschien een weekend bij de Vlaamse tak?

Inge en Hilde (pag 346) , kleindochters van Evert Jacob.

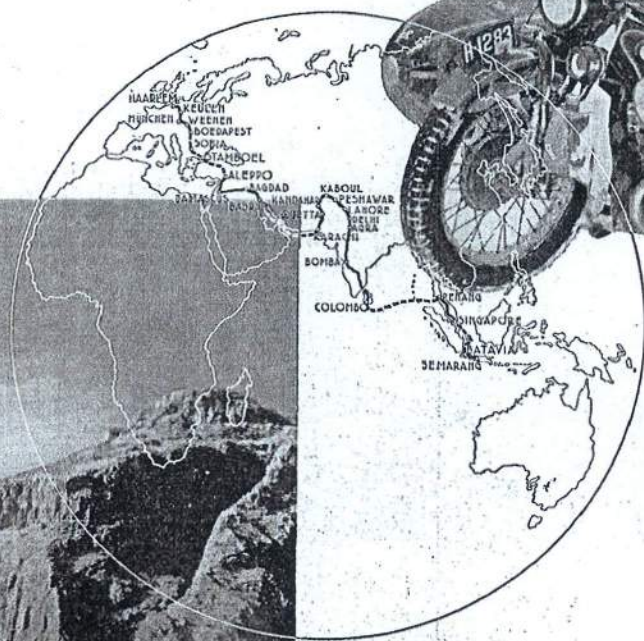
Naschrift redactie:

Tijdens de excursie is aan de beheerster een ingelijst familie-wapen aangeboden. (zie foto)

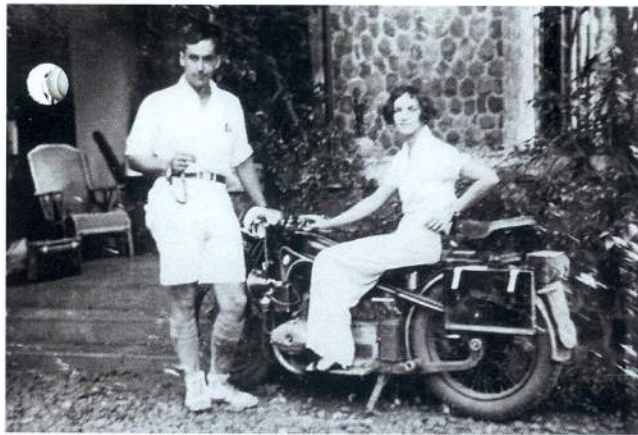
Een stukje geschiedenis:

VAN JAVA NAAR HOLLAND DWARS DOOR AZIË

Barthold Joan Aper Herweijer
(1908-1938)

“Wie verre reizen doet kan veel verhalen”. Dit gevleugeld woord is wel zeer van toepassing op de reis van Semarang (Java) naar Haarlem -13416 (land-)kilometers in 72 etappes!-, die Barthold Joan Aper Herweijer ('Bab', p. 197) en zijn vriend Ab Aukes tussen 17 oktober 1932 en 27 februari 1933 maakten. Beiden getroffen door de malaise van die dagen in de Javaanse suikerindustrie en behept met een ruime mate van avontuurlijkheid, besloten zij vanuit het toenmalige Nederlands-Indië terug te reizen naar Nederland met een 25 pk tweecylinder BMW-motor met zijspan (type R16, zgn. 'Riesenklepper'). De tocht voerde hen door landen als Maleisië, Sri Lanka ('Ceylon'), India ('Brits-Indië'), Pakistan (in 1932 nog onderdeel van Brits-Indië), Afghanistan, Irak, Syrië, Libanon, Turkije, Joegoslavië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland. Zij slaagden erin belangrijk op de kosten te besparen door sponsoring o.a. van Shell die de benzine verzorgde. Herweijer en Aukes waren de eerste Nederlanders in Afghanistan en de eersten die per motor de beproevingen van de verraderlijke Khyber-pas tussen India en Afghanistan trotseerden. De heren hielden een uitvoerig logboek bij waaruit zij diverse reisverslagen destilleerden, verlichtigd met vele foto's, die o.a. verschenen in 'Het Motorverkeer' (orgaan van de Java Motor Club) en de 'Autokampioen'. Ook hielden zij veel voordrachten over hun belevenissen. De verslagen zijn bijzonder interessant, niet alleen omdat zij het karakter hebben van een handleiding voor eventuele navolgers (incl. een lijst van reserveonderdelen voor de motor!), maar ook door de humoristische stijl waarin ze verpakt zijn. Verder geven de verhalen een prachtig tijdsbeeld uit de crisisjaren voor WO II van landen die momenteel dagelijks in het nieuws zijn. Ter illustratie is hierna een kort fragment uit het 'Handelsblad' van 24 mei 1933 opgenomen, waarin o.a. een bezoek aan de minister van Binnenlandse Zaken van Afghanistan wordt beschreven. Verder treft u enkele karakteristieke foto's aan. Barthold Joan Dudok van Heel (p. 198), een volle neef van Barthold Joan Aper (zoon van diens zuster Dorothea Lydia Louise), bundelde alle informatie over de reis en stelde die ons ter beschikking. Wij zijn hem daarvoor bijzonder erkentelijk.

Barthold Joan Aper Herweijer met zijn zus Dorothea (Dora) Ly Louise Dudok van Heel-Herweijer voor het vertrek uit Batavia 18 oktober 1932.

Vertaling wensch Gul Mohamad, Minister van Binnenlandse Zaken van Afghanistan.

Welkom aan mijne gasten uit het buitenland. Het is mij een groot genoegen de eerste Nederlanders, die ons land bezoeken, te ontmoeten. Moge Uw bezoek weg openen tot vriendschap tusschen Nederland en Afghanistan. Hopelijk zullen door Uwe bemiddeling meerderen Afghanisten wilsamen bezoeken en de oude beschaving van het land willen zien. Weliswaar kan Afghanistan, hetgeen een Oostersch land is, niet dadelijk gelijk gesteld worden aan andere Oostersche landen, doch ik hoop, dat U gevoeld en gezien hebt, dat wij trachten het verder op te bouwen en te ontwikkelen. Moge U dit land, dat een bakermat geweest is van zoveel volkeren, waardeerend aanschouwd hebben en dit als een geluk aanvoelen.

(wg) Gul Mohamad.

Verklaring van de Minister van Binnenlandse Zaken van Afghanistan, Gul Mohamad.

Barthold Joan Aper Herweijer en Ab Aukes ergens in de sn

Aankomst in Amsterdam op 27 februari 1933

Mohammed de ontvangzaal binnen. Wij waren opgestaan, Mohammed Yousef stond in de houding.

Lezer: het eens zien van Gul Mohammed doet hem nooit meer vergeten. Zo moet Tamariam of Djenghiskhan er in de oudheid uitgeleden hebben; hier was het type van een onweerstaanbare aanvoerder van barbaars-legioenen; hier waren alle karakteristieke kenmerken voor den Afghaan aanwezig.

Een groote forse persoon was hij; breed in de schouders; harmonisch gebouwd; uit de geheele figuur sprak fysieke kracht en A u s d a u e r. Een donkerbruine snor en hard gaf met den mond aan het gelaat een licht accent van wreedheid; een accent van contrast door het goed gevormde voorhoofd, zijn geteekende wenkbrauwen. Licht-bruine sprekende oogen en fijnen neus.

Met zwier heette hij ons welkom in zijn land Afghanistan; welluidend en rustig klonk het Perzisch, dat door den tolk vlot werd vertaald.

Ons antwoord was in het Engelsch dat Yousef Mohammed ook onmiddellijk vlot doorgaf. Er ontwikkelde zich een onderhoud, dat door vorm en kleur eenig werd op onzen tocht.

Wij legden uit dat de dag van de redding voor ons de laatste dag van 1932 was geweest; een dag die door de onzen in Europa als een heel bijzondere doorleefd werd.

Gul Mohammed eindigde met een wensch in ons logboek naar te schrijven; weer werd daarin vastgelegd dat wij als eerste Nederlanders door Afghanistan kwamen en tegelijk de hoop uitgesproken dat er meer van ons zijn land zouden willen bezoeken; zijn geliefd land, waarin hard gewerkt werd om het omhoog te brengen en tot gelijkwaardige waardeering door andere volken.

Neer de grens.

Heel in de vroege verlieten we Kandahar, om Afghanistan te gaan verlaten in de richting Quetta.

Een weg was er niet tot Kela aan de grens van Afghanistan en Baluchistan; de meest angstvalligste verhalen over den toestand in dezen tijd van het jaar werden ons gedaan. Nog grooter modderpoelen dan we reeds gehad hadden; stukken zandwesteden, waar loopers uitgeleigd moesten worden tegen het wegschakken; rivieren en drooge rivierbeddingen met rotssteenen zonden onoverkomenlijk zijn.

Veel was er echter op onzen tocht al „afgeronden“ en nog meer was „niet te doen“ geweest.

We gingen dus toch. Het geluk was met ons, doordat het de laatste dagen droog was gebleven, met zon en ingetreden vorst.

Wel was het daardoor, vooral 's morgens, bitter koud; handen en voeten als glas; door

den wind werden onze wangen na een tijdje rijden gevoelloos alsof de tandarts zijn verdoovingsinjectie gegeven had.

Ons doel bereikten we echter; de modderpoelen en zandwesteden bleken geen fabel; de strijdperken waren echter bevroren; we zakten niet weg; duwend en tillend met de eerste vermomming, kwamen we over en door de talloze, vaak halve meters diepe, wagensporen.

Sommige stukken waren zelfs dragelijk; daar stegen we om en door bergguitloopers. Zo nu en dan kon op het steenetrack zelfs 15/20 km per uur gereden worden. Het landschap was kaal en vrij eenzijdig.

Na Kela waren we Afghanistan uit en kwamen te New Chaman in Baluchistan; Engelsch protectoraat; een verandering die goed onderhouden en aangelegde wegen. Met de Khojak-Pass hadden we geluk; door hovigen sneeuwval de laatste dagen was de pass geblokkeerd geweest; juist den vorigen dag echter had een lorry zich naar boven gewerkt en nu zou het ons ook wel lukken. Een genot was in New Chaman een Europeesch-Engelsche lunch met, o' weelde, tonen en ham-and-eggs!

Voort ging het daarna op den hoogoprijzenden berijden vóór ons aan, waar de Khojak-Pass ons doorheen zou brengen. Bergop, bocht na bocht aldoor naar boven; heiligen varkerend tusschen 7 en 15 graden; uren lang eerste vermomming; eentige decimeters lag overal de sneeuw; langs het lorryspoor profiteerden we hier en daar van het weggegraven zijn der opgewaarde sneeuwbanken.

Terughlik.

Steeds ruimer werd het gezicht op Afghanistan; op het hoogste punt hielden we halt om van den laatste aanblik te genieten.

Daar goldte het Afghaansche bergland tot waar het oog reikte; daar kartelden zich weer de hooge toppen van den Hindu-Kush; wit beaeneuwd; rustig behoerschend.

Afghanistan, wild, woest bergland met zijn diepe dalen en bruinsende rivieren; het land van de Afghanen, die groote krachtige vaak ruwe kerels, waar men zooveel kwaad van vertelde en die ons bleken beter mensch te zijn dan velen, waarvan dat verondersteld wordt.

Het lag achter ons; het was voorbij in den kaleidoscoop van onzen tocht. Maar niet in onze herinnering. Daar zal het lang een groote plaats blijven innemen. Met iets van weemoed stonden we op om terug te keeren naar den motor; onze trouwe „Padem“, die al weer klaar stond om ons verder te brengen.

De uitlaatroef reconeerde tusschen de rotsvanden. Toen daalden we af in Baluchistan op weg naar Quetta.

B. J. A. HERWEIJER.
(Nadruk verboden.)

KON. VEREENIGING OOST EN WEST
KON. VEREENIGING ONZE VLOOT

ARNHEM, November 1934.

Het Afdeclingsbestuur van bovenstaande vereeniging heeft de eer U met 2 introducee's uit te noodigen tot het bijwonen van de

VOORDRACHT MET LICHTBEELDEN

van den Heer B. J. A. HERWEIJER over:

„De Motortour Holland=Java“,
op Donderdag 29 Nov., in het Volksumiversiteitsgebouw,
des avonds ten 8 ure.

De Afdeeling het Gooi schreef ons ongevraagd:

Aan den Heer Herweijer danken wij den best geslaagden avond,

welke wij tot dusverre gegeven hebben.

De Heer Herweijer is een gentleman-voordrachtgever van de

beste soort.

Deze uitnodiging strekt tevens tot bewijs van toegang.

De Secretaris,

MOTOR-TOUR JAVA—HOLLAND.

Laatste indrukken uit het bergland der Afghanen. — De minister van binnenlandse zaken schrijft in ons logboek. — Wij dalen af in Baluchistan op weg naar Quetta.

GUL MOHAMMED was minister van Binnenlandse Zaken in Afghanistan. Eentige malen hadden we hem reeds gezien in Kandahar en in den tuin der ministerie-gebouwen; gesproken echter nog niet.

Na af hetgeen hij voor ons deed, waren we verlangend om persoonlijk onzen dank uit te spreken. Het was dan ook een blij moment

De ontvangzaal waar we binnen gelid werden; was eenvoudig maar goed gemueubeld; een dik Afghaansche tapijt op den grond; in een hoek een hooge kachel, die een behaaglijke warmte uitstraalde; door deur en ramen konden we in de aangrenzende gangen zien.

Yousef Mohammed, de ons toegevoegde adjudant, zou als tolk fungeeren en zette zich op een stoel achter onze rustbank neer.

Tegenover de rustbank, waarop wij zaten, stond in den hoek een groote fauteuil aan een tafel met eenige papieren.

Een bediende kwam buitend binnen en schonk twee kopjes thee in op het tafeltje naast ons.

Na eenig wachten plots opgewondenheid in de gangen buiten; de minister was in aantocht. Ieder stelde zich in de houding tegen den muur op; soldaten presenterden het geweer; na eenige oogenuhlikken trad Gul

*) De voorgaande artikelen verschenen resp. 23 Maart Ochtendblad, 13 April Avondsblad (Amsterdamsche editie), 14 April Ochtendblad en 25 April Avondsblad.

Vlnr: Theo Herweijer, Henk Herweijer, Ad Herweijer, Janie v.d.Hoek-Herweijer
Willie Vogelaar- Herweijer, Hendrik A. Herweijer, Rietje Herweijer, Arie-Pieter v.d. Hoek

Uitvaart H.A. Herweijer 26 augustus 2004

Familieberichten

Geboren:

- Daphne Anna Herweijer, dochter van Albert Marten Herweijer en Betty Jolanda Mellema, op 5 mei 2004 te Dronten.
- Lotte Semmy Varekamp, dochter van Hester Herweijer en Pieter-Jan Varekamp op 6 mei 2004 te Drachten. blz. 365.

Gehuwd:

- Margaretha Jansje Herweijer en Rob van den Berg op 17 juni 2004 te Loenen a/d Vecht, (2^e huwelijk) blz. 368.
- Cornelis Antoon Herweijer en Dirkje de Graaf op 26 juni 2004 te Maasdam, blz. 535.
- Jannigje Aaltje Herweijer en Jacob Nachtegaal op 20 augustus 2004 te Brampton, Canada (2^e huwelijk) blz. 657.

Overleden:

- Josephine Fannie Herweijer, op 13 april 2002. blz. 468.
- Luke Princetown Herweijer, op 12 oktober 2003, vijf weken oud, zoon van Darren Paul Herweijer een Jill Renee Jonker, blz. 470.
- Elizabeth Herweijer, op 9 december 2003 te Piershil, blz. 838.
- Jacob Herweijer, op 17 februari 2004 te Vlaardingen, blz. 379.
- Gerda Marchiena Mulder, op 13 maart 2004 te Oisterwijk, schoonmoeder van Elsje Cornelia Hardenberg-Herweijer, blz. 592.
- Jan Pieter Herweijer, op 26 maart 2004 te Den Burg (Texel) blz. 772.
- Geertruide Adriana 't Hooft-Herweijer, op 13 mei 2004 te Numansdorp, blz. 670.
- Jan Jacob Herweijer, op 13 mei 2004 te Spijkenisse, blz. 757.
- Bregtje de Jong, weduwe van Frans Leendert van Dorsser, op 18 mei 2004 te Emmeloord, blz. 882.
- Donald John Herweijer, op 19 juni 2004, blz. 449.
- William Herweijer, op 19 juni 2004 Cambridge Manor, blz. 582.
- Hendrik Arend Herweijer, op 26 augustus 2004, te Voorburg, blz. 567.
- Alida Margaretha Schulz, op 14 september 2004 te Haarlem moeder van Arie Herweijer, blz. 576.
- Aagje Jongenotter, op 19 september 2004, dochter van Adriaantje Aaltje Herweijer, blz. 694.
- Elisabeth Visser, weduwe van Pieter Herweijer, op 8 november 2004 te Hoogeveen, blz. 365.
- Anna Margaretha Visser, weduwe van Johannes Schilleman, op 14 november 2004 te Puttershoek, blz. 839.
- Marinus Jacob van As, weduwnaar van Stijntje Woutrina Herweijer, op 16 november 2004.

Rectificatie

Post 2003:

- Earl Lewis Herweijer is overleden op 14 oktober 2003.

In memoriam Hendrik Arend Herweijer, † 26 Augustus 2004

Op een frisse septembermiddag stonden wij, mijn vrouw en ik, op de oprijlaan van de Begraafplaats in Ede. Daar kwam de schitterende lijkkoets, getrokken door een span prachtige zwarte paarden naderbij. Het betrof de laatste tocht van Hendrik Arend Herweijer. Als hij zelf dit had kunnen zien, zou hij ervan genoten hebben, vooral op die plaats en in die omgeving.

Ik kende Henk (zoals velen hem noemden) sinds 1984. In dat jaar werd ook hij lid van een clubje Herweijers, die later het eerste bestuur vormden van de Stichting Familie Herweijer. Zijn neef Jaap had hem weten te strikken voor deze functie. En aangezien ik Jaap al langer kende, had ik er het volste vertrouwen in dat we een sympathieke uitbreiding van dat clubje mochten tegemoet zien. Dat bleek al gauw zo te zijn.

In dit gezelschap, met Jany v.d. Hoek-Herweijer; Arie Pieter v.d.Hoek, Maaïke Herweijer-Troost en Jaap Herweijer, werd Henk een actief lid, ondanks zijn 67 jaren. Ook de meest wilde plannen wist hij met wijze woorden en een gezonde dosis humor om te buigen in een praktisch plan. Hij bleef tot op hoge leeftijd trouw (hij was het oudste lid) aan de Stichting, zelfs toen zijn krachten wat verminderden. Wij zijn hem hiervoor heel veel dank verschuldigd.

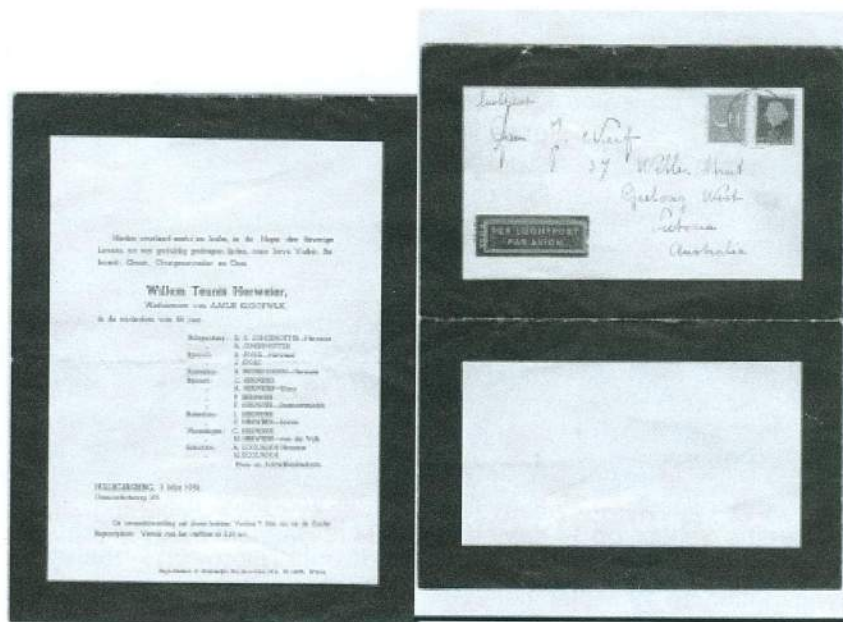
Piet Herweijer, (Ere-voorzitter, pag. 637)

In eerdere verschenen "Herweijer Posten" verzochten wij u om documenten, betrekking hebbende op de Herweijer Familie, af te staan voor ons archief. Velen van u hebben aan dit verzoek voldaan. Hartelijk dank daarvoor.

De commissie heeft het gehele archief doorgenomen en de spullen die minder van belang waren en/of dubbel in het archief aanwezig waren uit het archief verwijderd.

Alle interessante artikelen, familieberichten en spullen zijn in ordners opgeslagen.

Toch zijn we van mening dat de Herweijer Familie veel meer heeft te vertellen of kan laten zien. Wij denken b.v. aan geboorte, trouw- en overlijdenskaarten en andere leuke wetenswaardigheden. Hieronder treft u een voorbeeld aan.

(Rouwkaart van Wilem Teunis Herweijer, pag. 693)

Bovengenoemde stukken kunt u opsturen aan de secretaris van de Stichting Familie Herweijer, Oud-Beijerlandsedijk 12, 3261 KT Oud-Beijerland.

Bij voorbaat dank, Commissie archief.

Een ontdekking door puur toeval.

Wie interesse heeft in oude topografische gravures kan ik aanbevelen de internet website van de heer Marcel van den Broecke eens te bezoeken. Die is simpel te vinden door een verwijzing op mijn eigen genealogische website herweijer.netmenu.nl waar u ook andere recente ontdekkingen uit een ver Herweijer-verleden aantreft.

In het door de heer Van den Broecke geschreven boek "Ortelius Atlas Maps" las ik tot mijn verrassing dat Abraham Ortelius een zoon was van een mij niet bekende Anna Herwayers. Dit boek en de WP Encyclopedie van Vlaanderen dienden als bron voor dit artikeltje over de meest bekende zoon van een Herweijer.

Abraham Ortelius werd op 2 april 1527 in Antwerpen geboren als zoon van Leonard Ortel(s) (Hortels) en Anna Herwayers. Leonard werd omstreeks 1500 geboren en was een zoon van Willem Ortel, die afkomstig was van Augsburg en zich omstreeks 1460 in Antwerpen vestigde.

Willem Ortel overleed op 7 januari 1511. Leonard had dochters Anna en Elisabeth (later getrouwd met Jaques Cools) en een zoon Abraham.

Abraham had al vroeg een grote interesse in boeken en leerde veel van zijn vader, die echter al in 1535 overleed. Zijn opleiding (waaronder Latijn en Grieks) werd voortgezet, o.a. door zijn oom Jaques van Meteren. Op de leeftijd van 19 jaar was hij "afsetter" van oude kaarten, die hij inkleurde. Na verdere studie en reizen naar verschillende landen in Europa vestigde hij zich definitief in Antwerpen als handelaar in boeken en kaarten. Hij ging schrijven over de landen die hij had bezocht en verzamelde kaarten er van. Hij had contacten met wetenschappers en cartografen. Uiteindelijk leidde dit tot de uitgave in 1570 van de eerste moderne atlas, het wereldberoemde "Theatrum Orbis Terrarum". De beschrijvingen maakte hij zelf; de kaarten betrof hij van anderen, o.a. Braun en Hogenberg. De atlas bracht hem grote roem en werd vele malen herdrukt in verschillende talen. In totaal zijn er meer dan 7000 exemplaren van gemaakt. Verder maakte Ortelius historische kaarten en een catalogus op plaatsnamen uit het verleden en "heden".

In 1554 ontmoette hij voor het eerst de in Rupelmonde wonende Mercator. Dit was het begin van een levenslange professionele en persoonlijke vriendschap. Mercator had al eerder het idee een atlas samen te stellen, maar maakte alle kaarten zelf en kon nooit in 1570 al tot publicatie overgaan. Bovendien gaat het verhaal dat Mercator daar vanwege zijn vriendschap met Ortelius mee wilde wachten tot van het Theatrum een voldoende groot aantal was verkocht. Uiteindelijk werd het Theatrum toch overvleugeld door nieuwere atlassen van Mercator, Hondius en Blaeu.

De moeder van Abraham Ortelius was Anna Herwayers. Opmerkelijk is ook hier de Vlaamse gewoonte om achternamen als genitief te schrijven met de letter "s". Dat zien we ook bij "onze" kousenmaker Jan f. Gielis Herwayers (Herweyers).

Op dit moment kunnen we slechts gissen naar de identiteit van de ouders van Anna Herwayers. Was zij een dochter van Jan f. Niklaas Herweyers? (blz.71 boek) en misschien identiek aan zijn dochter Johanna Herweyers?

Mogelijk dat verder genealogisch onderzoek, correspondentie met bevriende genealogen, of een advertentie in bijvoorbeeld het genealogische tijdschrift "Vlaamse Stam" ons verder kan helpen.....

Jan Joost Herweijer, pag 873 (zie verder <http://members.home.nl/herweijer>)

Bijdruk boek Zevenhonderd Jaren Herweijer:

Inmiddels zijn er circa 15 aanvragen voor de herdruk van het boek Zevenhonderd Jaren Herweijer, het boek dat door Jan Joost Herweijer is geschreven en in 2000 uitgegeven door uitgeverij Pirola.

Wij hebben navraag gedaan bij de uitgever waaruit blijkt dat er een bijdruk uitgegeven kan worden.

Indien u geïnteresseerd bent in een exemplaar van dit unieke boek verzoeken wij u het bijgaande formulier op te sturen of te e-mailen naar het secretariaat (zie omslag)

De kosten zullen, afhankelijk van het aantal bijdrukken, circa 115 euro gaan bedragen.

Deelnemer Parijs-Dakar rally

Zoals in de Herweijer Post 2003 reeds aangekondigd is heeft Bas Herweijer (pag. 660) met een wedstrijd-truck van het merk Ginaf als navigator deelgenomen aan één van de zwaarste rally's ter wereld, die van Parijs naar Dakar. Na een relatief eenvoudige route door Europa en Marokko kwam het team in de woestijn in problemen door een defect aan het banden oppomp- en afluatsysteem. Hiermee kan tijdens het rijden de bandenspanning worden verhoogd of verlaagd. In het zand moet de spanning namelijk laag zijn om wegzakken te voorkomen en op de rotsen weer hard, om lekke banden te vermeiden. Door dit defect kwam de truck diverse malen vast te zitten en braken bovendien een aantal keren de stuurkogels af. Met een onnavolgbare inzet, waarbij in de laatste dagen slechts enkele uren per etmaal in de cabine geslapen werd, is toch de finish aan het Roze Meer (Lac Rose) te Dakar (Senegal) bereikt.